

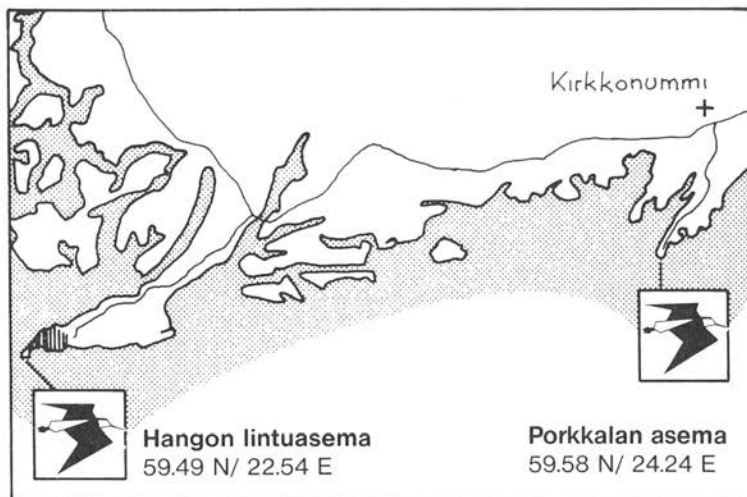
Tringan lintuasemat 1979

Porkkala ja Hanko

Sakari Kauppinen (Porkkala), Karno Mikkola ja Jukka Haapala (Hanko)

Viime vuonna perustettiin kaksi uutta lintuasemaa rannikollemme, molemmat Tringan alueelle. Vuoden ensimmäisenä päivänä virallistettiin Porkkalan asema ja 5.2. Halias — Hangon lintuasema. Runebergin päivänä 1980 liput nousivat salkoihin koko maassa kun asema vietti yksivuotisjuhlaansa.

Tässä kirjoituksessa kerrotaan asemien perustamisesta ja ensimmäisen toimintavuoden tapahtumista. Porkkalassa ja Haliaksella kertyneet lintuhavainnot julkaistaan Tringan tavanomaisten kausikatsausten yhteydessä.

Porkkalan lintuasema

Toimintakertomus

1.1 — 31.12.1979

Porkkalanniemen kärki on monelle lintumiehelle ja luonnonharrastajallekin vanha tuttavuus. Edullisen sijaintinsa vuoksi Porkkala tarjoaa varsin monipuolista ja vilkasta muutttoa siitä kiinnostuneille. Etenkin keväisin se on yksi parhaiten miehitettyjä havainnointipisteitä Tringan alueella. Parhaina kevätaamuina saattaa Pampskatan havainnoitsijoiden määrä kohota pitkälti yli sadan. Arktisen muuton seuraaminen on jo vuosikausia ollut sangen tiivistä Porkkalassa. Toisaalta Porkkalalla on ollut huomattava merkitys syysmuuton tutkimisessa. Sitä on Matti Tennilän johdolla havainnoitu jo vuodesta

1969 lähtien ja yhteispohjoismaiseen vaelluslintuprojektiin Porkkala on osallistunut vuodesta 1976.

Perustaminen

1.1.1979 koitti sitten päivä jolloin Porkkalasta tehtiin virallinen lintuasema. Tämän jälkeen käytiin helmikuussa tiiviisti neuvotteluja Pampskatan omistajan Signe ja Arne Gyllenbergin säätiön kanssa ja lupa saatiinkin suurehkon teltan pitämiseen alueella. Pitkäaikainen asuminen sekä asematyöskentely paperitöineen todettiin kuitenkin hankalaksi näissä olosuhteissa, joten päätettiin ryhtyä toimiin TVH:n käytöstä poistaman parakin hankkimiseksi ja saamiseksi Porkkalaan. Parakki päätettiin sijoittaa Kirkkonummen kunnan alueelle Pampskatan välittömään läheisyyteen, joten kunnalta anottiin rakennuslupaa.

Parakki saatiin Eläinmuseon nimissä TVH:lta, mutta itse raken-

nuslupahanke kilpistyi kunnan urheiluojaajan vastustukseen. Yllättäen kävi ilmi, että kunnassa suunniteltiin laajamittaista urheilualueen rakentamista Porkkalaan ja mm. asemarakennuksen paikalle saunaa. Ymmärrettävistä syistä ei Tringan rakennuslupahakemusta saatu kunnanhallituksen päätettäväksi.

Loppukesällä oltiin uudelleen yhteydessä Gyllenbergin säätiöön. Asiassa ei kuitenkaan ole tapahtunut juuri minkäänlaista edistymistä, koskapa kunnassa käydään paraikaa taistelua ulkoilun alueen rakentamista vastaan. Asemarakennuksen puuttuessa ei varsinaista lintuasematoimintaakaan ole saatu kunnolla käyntiin. Havaintoaineistoa on kuitenkin saatu kokoon huhti-toukokuulta sekä syyslokakuulta pisimpien havainnointijaksojen ollessa 17—23.5. ja 14.9.—7.10.

Päähavainnoitsijoina toimivat

Matti Tennilä sekä Jarmo Luuri. Kuluneen vuoden aikana Porkkala osallistui myös LYL:n valtakunnalliseen lintuasematutkimukseen näkyvän muuton osalta keräämällä aineistoa varpus-, kana- ja tuulihaukasta. Aseman päätoimintamuotona oli muutontarkkailu, jota suoritettiin 6—12 tuntia päivittäin. Lisäksi paikalliset lokit ja tiirat sekä vesilinnut pyrittiin takseeraamaan aina mahdollisuuksien mukaan. Asemalla ei rengastettu.

Hangon lintuasema

Synty ja ensimmäinen vuosi

Hankoniemen kärki ja runsaasti saaria sen ympärillä rauhoitettiin linnustonsuojelualueeksi v. 1933. Eräät helsinkiläiset lintumiehet retkeilivät tämän alueen mannerosalta 1960-luvulla ja säännöllisemmin

1970-luvulla. Ajatus lintuasemasta Uddskatanilla syntyi näillä käyneillä: "Tuohan olisi mainio lintuaseman paikka, hieno omenapuutarha ja kaikki...". Ajatusleikkiä se silloin vain oli.

Syksyllä 1979 Karno Mikkola ja Pertti Uusivuori kävivät neuvotteleja Suomen Vapaasatama Oy:n kanssa tringalaisten liikkumisesta niemen kärkeen, koska vapaasatama-alue katkaisi niemen ja esti vapaan kulun sen luonnontilassa säi-

Kalustokuljetus Haliakselle 24.3.1979, kuva Jukka Haapala

På Uddskatan räknas fåglarna

Fågelstation grundas på Uddskatan

□ Hankoniemen linnustonsuojelualueelle Uddskatanille perustetaan pysyvä lintuasema mm. muuttolintujen havainnointia ja rengastusta varten. Helsingin seudun lintutieteellisen yhdistys Tringa on saanut maaja metsätalousministeriöltä luvan aseman perustamiseen.

Ministeriön mukaan Hankoniemen kärki on todennäköisesti manneralueen tärkein muutto- ja vaelluslintujen kerääntymispaikka. Alueen kautta kulkee yksi maamme harvoista lintujen päämuuttoväylistä ja se on myös tärkeä muuttolintujen levähdyspaikkana.

En permanent fågelstation kommer att grundas på Uddskatan på Hangöudd bl.a. för observation och ringmärkning flyttfåglar. Helsingforsstraktornitologiska förening Tringa har fått tillstånd av jord- och skogsbruksministeriet grunda stationen.

Stationen skulle vara berednad åtminstone under flytt

Lintuasema perustetaan Hankoniemelle

Hankoniemen linnustonsuojelualueelle Uddskatanille perustetaan pysyvä lintuasema mm. muuttolintujen havainnointia ja rengastusta varten. Helsingin seudun lintutieteellinen yhdistys Tringa on saanut maaja metsätalousministeriöltä luvan aseman perustamiseen.

Ministeriön mukaan Hankoniemen kärki on todennäköisesti manneralueen tärkein muutto- ja vaelluslintujen kerääntymispaikka. Alueen kautta kulkee yksi maamme harvoista lintujen päämuuttoväylistä ja se on myös tärkeä muuttolintujen levähdyspaikkana.

Lintuasematoimintaa varten aletaan alueelle pystyttää pieni rakennus. Asema tulisi olemaan miehitettyä ainakin muuttokausina maaliskuun alusta kesäkuun puoliväliin sekä elokuun alusta marraskuun puoliväliin.

Demari 79-01-16

Västra Nyland 79-01-16

Uusi Suomi 79-01-16

lyneisiin länsiosiin. Pitkälliset neuvottelut eivät johtaneet tuloksiin.

Tämän seurauksena idea lintuasemasta alkoi kypsyä. Alustava selvitys osoitti, että alue on valtion maata ja näin ollen oletettavasti tutkimustarkoituksiin käytettävissä. Tringan hallitus perusti 1978 lintuasematoimikunnan suunnittelemaan ja perustamaan lintuasemaa Hankoon.

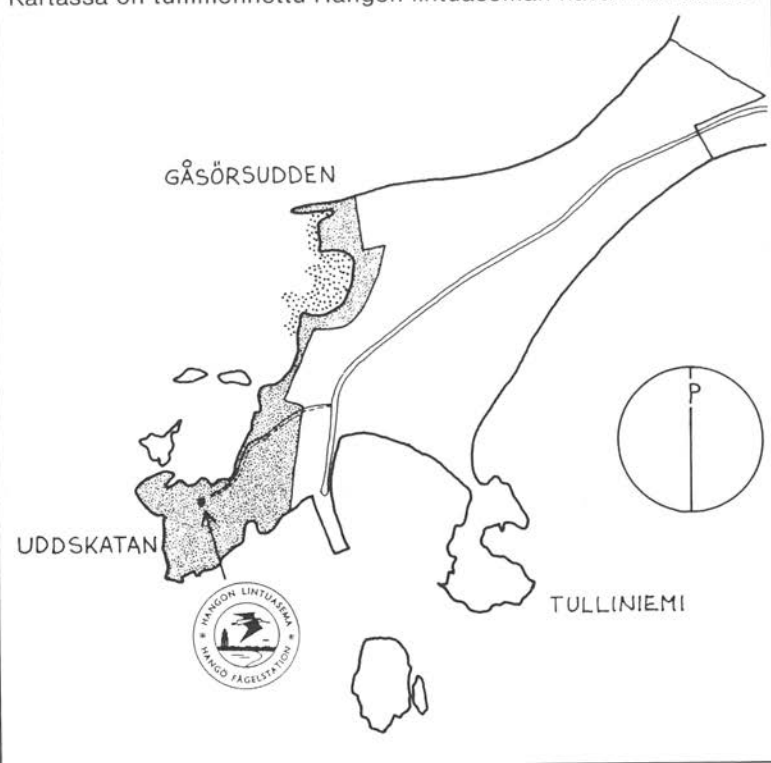
Työhön ryhdyttiin ripeästi. Prof. Göran Bergman kirjoitti Helsingin Yliopiston Eläinmuseon puolesta suosituksen Tringan hakemuksen liitteeksi, ja jo 11.1.1979 Tringa sai maa- ja metsätalousministeriöltä luvan lintuasematoiminnan harjoittamiseen Uddskatanilla. Tieto tästä luvasta esitettiin radiossa ja lehdistössä kautta maan, ja tämä aiheutti tyytymättömyyttä Hangon kaupungin viranomaisten taholta. Lintuasematoiminnan laadun selvityä epäilyt ovat hävinneet.

Asemanhoitajaksi saatiin Jukka Haapala ja Ilkka Lehtinen. Mutta asemarakennus puuttui vielä tässä vaiheessa. . .

Rakennuksen hankinta ja vuokrasopimuksen teko

Suunnitelmia oli useita, mm. haviteltiin TVH:lta parakkia tai lähistöllä sijaitsevaa keltaista matalaa rakennusta. ”Omenaputarhassa” sijaitsevan kalastajatorpan (n. 50 m²) saamista käyttöön ei pidetty kovin realistisena vaihtoehtona. Yllätys olikin melkoinen, kun ilmeni, että rakennuksen 30-luvulla rakentanut ja sitä 60-luvulle asunut kalastaja Gunnar Sundström ei ollut halukas sitä vuokraamaan, mutta kylläkin myymään. Hinnaksi sovittiin 1.500 mk, ja jo seuraavana päivänä tehtiin kaupat. Siinä välissä oli kiirettä. Uusivuori laati ruotsinkielisen kauppakirjan. Hankittiin valtakirja ja rahoitus. Tarvittava rahasumma saatiin lahjoituksena henkilöltä, joka haluaa pysyä tuntemattomana. Ennen kauppaa oli vielä varmistuttava vuokrasopimuksesta maan haltijan, merenkulkuhallituksen kanssa. Sopimus tehtiin silloin suullisena, ja vasta syksyllä kirjallisesti. Vuokra-ajaksi sovittiin 5 vuotta ja vuokraksi 200 mk vuodessa. Kauppatilaisuuden jälkeen Hangon kaupunginjohtaja sai suullisen selos-

Kartassa on tummennettu Hangon lintuaseman havainnointialue.

tuksen aseman perustamisesta. Matkaa kaupungintalolle juhlisti kolmen kyhmyjoutsenen lento sydäntalven jäiden ympäröimän Hangon kaupungin yli.

Aseman perustamispäiväksi oli merkitty kiurun Suomeen saapumisennätyksen muistoksi 5.2.1979. Kun tuo päivä koitti, Hangon lintuasema oli tosiasia!

Kulkulupaneuvottelut

Aseman sijainti vapaasatama-alueen takana edellytti jälleen neuvotteluja läpikulusta Suomen Vapaasatama Oy:n kanssa. Niihin osallistui myös yhdistyksen puheenjohtaja Kalevi K. Malmström. Neuvottelut eivät johtaneet tulokseen yhtiön esittämien tiukkojen ehtojen vuoksi. Niinpä miehityksen alkaessa 7.4. asemalle kuljettiin jäitse vapaasatama-alueen ohi. Huhtikuun lopulla vihdoin saatiin kulkulupasopimus tehdyksi. Asemalle kuljetaan **vain** vapaasataman portin kautta, ja sisäänpääsyyn oikeuttaa **vain** asemanhoitajan ja havainnoijan allekirjoittama havain-

nointisopimus. Yhtiön kanssa tehdystä sopimuksessa on myös tarkasti sovittu lintuaseman henkilökunnan käyttämistä kulkureiteistä vapaasatama-alueella ja sen läheisyydessä.

Aseman alueeseen kuuluva Gåsörsudden on puolustusministeriön hallinnassa. Lupa tringalaisten liikkumiseen tällä alueella oli saatu jo 1977.

Talkoot ja kunnostustyöt

Asemarakennus oli ollut vuosia asumattomana ja päässyt jonkin verran rapistumaan. Palotarkastaja määräsi keittiön hellan purettavaksi ja muurit korjattavaksi. Keittiöön ostettiin käytetty Porin Matti. Maailman Luonnon Säätiöltä lainatulla pulkalla se saatiin jäitse vedetyksi asemalle. Muuraria avustettiin talkoovoimin. Rakennuksen palovakuutus saatiin voimaan tehtyjen muurikorjausten jälkeen. Luonnollisesti tarvittiin lisää kalusteita, vaikka rakennuksen mukana oli kalustusta saatukin. Maalis- ja heinäkuussa kuljettiin

huonekaluja ja korjaustarvikkeita umpikuorma-autolla paikalle. Kuljetukset hoiti korvauksetta Veijo Silvennoinen, mistä hänelle kiitokset. Talon huopakatto vuoti monesta kohdasta. Lahjoituksena saadulla huovalla harjakaton etelälape saatiin päällystetyksi. Pohjoispuoltakin varten tavara on jo luvassa. Kesällä pidettiin maalaus-talkoot. Rakennuksen kalpea hilseilevä olemus muuttui suuresti, kun edelleen terve puuaines sai perinteisen punaisen värin ja listat maalattiin valkoisiksi. Joitakin ikkunaruutuja vaihdettiin, uunin sisäluukut saatiin uusituiksi yksien susien jälkeen (valmistajan virhe)

jne. Kaikille talkoihin ja pienempiin korjaustöihin osallistuneille lämpimät kiitokset.

Talous

Tringan lintuasematoiminta lähti käyntiin niin nopeasti, että yhdistys ei lainkaan ehtinyt budjetoida varoja toimintaan. Vuoden aikana saatiin yhdistykseltä 200 mk sekä rahat neljän lintuverkon ostoon. Minkäänlaisia päivärahoja ei voitu maksaa, mikä vaikeutti yhtenäisen rengastuksen järjestämistä.

Toiminnan rahoitus pyrittiin järjestämään vuosi- ja asemamaksuilla. Vuosimaksu oli 10 mk jokaiselta asemalla käyneeltä (20 mk Trin-

gan ulkopuolisilta). Asemamaksuna velotettiin 5 mk yöltä, ei kuitenkaan yli kolmen yön jaksoilta.

Lahjoitukset vaikuttivat merkittävästi talouteen ja mahdollistivat rakennuksen korjaukset ja kaluston hankinnan. Lahjoituksia saatiin sekä tavaran että rahan muodossa. Kiitämme lämpimästi kaikkia lahjoittajia, erityisesti haluamme mainita seuraavat: Alankomaiden Suurlähetystö, rva Ebba Carlson, Jussi Carlson, Digelius Music Oy, rva Ilta Lehtinen, Oy Renlund Ab, Satamuovi Oy, Tikkurila Oy, Antero Topp ja Väritupa Oy.

Tapio Virpi (keskellä) ja Juha Saari kuvaamassa kiinni saatua närheä Hangon asemalla, kuva Jukka Haapala

Miehitys ja havainnointi

Asema oli yhtäjaksoisesti miehitettynä 7.4.—25.6., 16.7.—4.11., 5—9.12. ja 20—31.12. Lisäksi havaintoaineistoa kertyi useilla erillis-käynneillä näiden jaksojen ulkopuolelta. Havainnointipäiviä oli yhteensä 227.

Asemalla kävi 68 havainnoijaa, joista 10 toimi myös vastuullisena rengastajana. Kävijöistä 35 henkilöä oli ns. pitkäaikaishavainnoijia, jotka viipyivät asemalla vähintään viisi vuorokautta. Päähavainnoijina (havainnointipäivien määrä sulussa) toimivat keväällä Juha Saari (31), Paul Segersvärd (22) ja Antero Topp (16) sekä syksyllä Jukka Haapala (114), Juha Saari (53) ja

Tapio Virpi (51).

Havaintoaineistosta pääosan muodostaa päivittäisen muuton-tarkkailun tuottama materiaali. Muuttoa seurattiin säästä riippumatta vähintään 4 tunnin ajan auringonnoususta lukien. Muita rutiineita olivat jatkuva verkkopyynti, vesilintulaskenta kerran 5-päiväjaksossa ja Gäsörsuddenin kahlaajien laskenta kerran päivässä.

Asema osallistui yhteispohjoismaiseen vaelluslintututkimukseen, ja siellä toteutettiin LYL:n valtakunnallisia lintuasemaprojekteja.

Vuoden aikana asemalla rengastettiin 6810 lintuyksilöä, jotka edustivat 98 lajia. Lajeja havaittiin kaikkiaan 216.

Ahkerimmat miehittäjät Hangon lintuasemalla 1979. Luku nimen jäljessä ilmaisee havainnointipäivien määrän.

Jukka Haapala	120
Juha Saari	84
Tapio Virpi	60
Markku Huhta-Koivisto	42
Paul Segersvärd	39
Karno Mikkola	28
Tero Rauhala	24
Seppo Niiranen	23
Antero Topp	23
Ilkka Lehtinen	21

Kevät

Helmi-maaliskuun käynnit liittyivät useimmiten aseman kunnostukseen, ja havainnointi jäi vähien. Huhtikuun merkittävin lintutapah-tuma oli eittämättä mahtava haah-kamuutto — huippupäivänä 16.4. aseman ohitti runsaat 17.000 haah-kaa matkallaan kohti itäisiä pesi-mäseutuja. Valtaosa muutosta ta-pahtui jään reunaa pitkin kaukana ulkomerellä ja edellytti tautontta parvina laskentaa kaukoputkea apuna käyttäen.

Ensimmäiset käpylinnut näyt-täytyivät jo maaliskuuhuhtikuussa. Toukokuun kuluessa vaellus vähi-tellen voimistui ja huipentui 25.5., jolloin päiväsummaksi kirjattiin huikeat 1325 yksilöä. Koko ensim-mäisen vuosipuoliskon käpylintu-summa on liki 6400 yksilöä. Samoihin aikoihin käpylintuhuipun kanssa sattui pieni punavarpusryn-täys: 22.5. laskettiin muutolta pe-räti 74 punavarpusta.

Touko-kesäkuun vaihteen arkti-nen muutto oli — kuten onastel-tiinkin — vain kalpea aavistus itäi-sen Suomenlahden jokakeväisestä mahtavasta luonnonyhtymästä. Ainoastaan havaittujen tundurakur-mitsojen määrä kestää vertailun muiden havainnointipisteiden kanssa. Sepelhanhien osalta vain kesäkuun puolelle osunut toinen muutonhuippu tavoitti Hankoniemen. Useiden vesilintulajien länteen suuntautuva muutto oli lop-pukevällä vilkasta.

Monet kevätmuuttajat saapuivat asemalle aikaisemmin kuin muual-le Tringan alueelle. Ja harvinaisuuksia tavattiin kosolti; näistä mainittakoon tässä yhteydessä riuttatiira, sepelsieppo ja avosetti. *Streptopelia*-kyyhkyjä nähtiin yli 30 yksilöä, mikä on enemmän kuin edellisenä keväänä koko Tringan alueella yhteensä.

Kevään rengastustoiminta oli katkonaista. Esimerkiksi parhaaseen hyönteissyöjien muuttoaikaan toukokuun lopussa ja kesäkuun alussa asemalla ei ollut lainkaan rengastajaa. Tulokset olivat sen mukaisia: kevään aikana rengastetiin vain 927 yksilöä. Rengastuslaj-eja kertyi 53, runsaimpia näistä olivat punarinta (273), pajulintu

(105), peippo (93), mustarastas (61) ja laulurastas (49). Kahlaaja-pyyntiä ei pyydysten puuttuessa harrastettu.

Syksy

Jatkuvan miehityksen alkaessa 16.7. syysmuutto oli jo hyvässä vauhdissa. Naurulokkeja oli matkannut lounasiin suuntiin aina toukokuun lopulta alkaen. Mutta loppukesään ajoittuneet talkoot verottivat osansa havainnoinnin tehosta: niinpä naurulokin massa-päivänä havaituista 2900 yksilöstä liki puolet kirjattiin muistiin asemarakennuksen maalauksen ohes-sa. Parvissa 'peesasi' runsaasti kala- sekä joitakin pikkulokkeja.

Elokuun metsäkirvismuutto jäi odotettua vaisummaksi: huonon näkyvyyden vallitessa 17.8. lasket-tiin aamutunteina 4500 muuttujaa. Punavarpunen yliti miltei keväisiin lukuihinsa 15.8. — tulos 72 yksi-löä.

Syyskuun runsaimpia muuttajia olivat vihervarpunen ja peippo. Kuun loppupuolen parhaina päivi-nä muuttavien pikkulintujen yhteismääräksi laskettiin noin 40.000 yksilöä, mitä määrää havainnoijat pitivät odotettua alhaisempina.

Kangaskiurukantamme tuntuu pitkän taantumakauden jälkeen olevan ilahduttavasti nousussa. Tähän ainakin viittaa syksyn ha-vaittujen yhteismäärä 270 yksilöä, mikä lienee Suomen lintuasemahis-torian kolmanneksi suurin.

Kyyhkyjen pääjoukot ohittivat Hankoniemen kaukaa meren puolelta, ja parhaan muuttopäivän määrät olivat siten alle puolet Porkkalassa todetuista. Sen sijaan kurjen muuttoreitti kulki Hanko-niemen kautta — asemalta huippu-päivänä syys-lokakuun taitteessa lasketut liki 900 yksilöä jäi Tringan alueen parhaaksi lukemaksi.

Loppusyöksyn lintumaailmalle leimaa antavana piirteenä oli monien vaelluslintujen runsas esiintyminen. Etenkin helmi- ja varpus-pöllö, närhi sekä tali-, sini-, hömö- ja pyrstötiainen olivat lukuisana liikkeellä. Olipa joukkoon eksynyt jokunen lapintiainkin. Epäsään-nöllisesti esiintyvistä lajeista etenkin puukiipijä ja hippiäinen olivat

kadoksissa — arvatenkin edeltä-neen ankaran talven jäljiltä. Vaelluslintujen seurannan kannalta aseman sijainti niemen kärjessä on oivallinen: myös harvoin merelle uskaltautuvien lajien pienimmät-kin liikkeet voidaan havaita. Esi-merkiksi saariasemilta miltei tyys-tin puuttuneita pikkutikkoja sekä töyhtötiaisia tavattiin lukuisasti.

Lokakuun kiintoisimmista muu-toista mainittakoon viherpeipon ennätysellinen runsaus: tasaisen hyviä muuttopäiviä oli useita ja parhaana, 9.10., laskettiin 892 yksi-löä. Syksyn kokonaismäärä kivi-vunnee yli 7500 yksilön. Toinen kiintoisa muuttoilmiö todettiin valkuposkianhella: lokakuun puoli-välin jälkeen aseman ohitti kolmen päivän aikana runsaat 700 valko-poskea, ja muuttosuunta parvilla oli järjestään — kaakko! Kun myös länsirannikolta on tiedotettu valkuposkianhan poikkeukselli-sen runsaasta esiintymisestä, voitaneen otaksua lintujen joutuneen tavanomaista pohjoisemmaksi muuttoreiteiltään. Ovat sitten yrit-täneet kompensoida harhautumista suunnan muutoksella.

Kun jatkuva miehitys marras-kuun neljäntenä päättyi, oli ainakin pöllöjen ja pyrstötiaisen vaellus vielä kesken. Loppuvuoden käynneillä tavattiin lukuisia viiyyt-telijöitä, joista vihon viimeisin oli pari päivää ennen vuoden vaihtu-mista kaakkoon matkannut vanha pikkulokki.

Syyskauden rengastussaaliksi oli 5883 yksilöä/ 94 lajia. Verkko-pyynti oli katkotonta 20.7.—4.11. ja verkkoja käytössä enimmillään 22 kappaletta. Koko alkusyksy oli uusien verkkopaikkojen kokeilua; vasta lokakuun alussa olivat verkot vakiintuneet parhaille pyyntipaikoille. Elokuun alusta syyskuun puoliväliin harjoitettiin Gäsör-suddenilla lisäksi kahlaajapyyntiä neljällä suureholla katiskalla eri-nomaisin tuloksin. Runsaimpia rengastuslajeja olivat talitiaainen (1140), punarinta (541), hömötiainen (410), pajulintu (369) ja pyrstötiainen (350).

Ei ainoastaan lintuja . . .

Asema-alueen maisemakuva on monivivahteinen: kasvillisuusty-

pit vaihtelevat Gäsörsvikenin rehevästä rantaniitystä Uddskatanin kirkkasvuisiin kalliomänniköihin ja Gäsörsuddenin matalasta rikka-ruohikosta notkokohtien vehmaisiin rantalehtoihin. Tämä kaikki kätkee sisäänsä lukuisia kasviharvinaisuuksia kuten merikaali, laukaneilikka ja vanukehvirvenjuuri (*Inula britannica*), jonka tietävästi ainoa tunnettu kasvupaikka maassamme sijaitsee Uddskatanin kalliolla. Koska etenkin Uddskatanin ohut kalliokasvillisuus ja Gäsörsvikenin rantaniitty ruovikoineen ovat erityisen herkästi haavoittuvia, aseman alueella pyritään retkeilemään vain polkuja pitkin.

Alueen nisäkäslajistoon kuuluvat mm. hirvi, valkohäntäpeura, kettu, mäyrä, metsäjänis ja minkki. Unohtaa ei myöskään sovi asemarakennuksen alakerrassa elelvää siimahäntäpopulaatiota, joka on toiminut innoituksen lähteenä monen monituksille päiväkirjajakajoituksille!

Suunnitelmat vuodelle 1980

Asema osallistuu edelleen yhteis-pohjoismaiseen vaelluslintututkimukseen ja LYL:n lintuasematoimikunnan seurantatutkimuksiin. Niin ikään muutonseuraukseen liittyvää koesarjaa jatketaan. Uusi tutkimuskohde on aseman oman pesimälinnuston seuranta, joka aloitetaan tulevana kesänä. Lintuverkkoja ja muita pyydyksiä hankitaan lisää sekä asemarakennuksen kunnostustöitä jatketaan.

Tringa on myöntänyt alkaneelle vuodelle lintuasematoimintaa varten varoja 500 markkaa, mikä summa jaettaneen yhdistyksen molempien asemien kesken. Havainnoijilta perittävät vuosi- ja asemamaksut ovat yhä välttämättömiä. Maksut ovat muilta osin samansuuruisia kuin viime vuonna paitsi vuosimaksu, joka tringalaisten osalta nousi 15 markkaan.

Tule mukaan nostamaan Tringaa maailmankartalle — ilmoittaudu havainnoijaksi tai rengastajaksi Hangon lintuasemalle!

Kuukausi	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	YHT
Hav.pv	2	6	25	31	25	18	31	30	31	9	19	227
Reng.pv	0	0	22	25	6	12	31	30	31	6	2	165

Havainnointi- ja rengastuspäivien kuukausittainen jakauma Hangon lintuasemalla 1979.

Hangon lintuasema, rengastetut linnut -79	Kevät			YHT				
	Kevät	Syysy	YHT					
Alli	-	1	1		Leppälintu	36	58	94
Isokoskelo	1	-	1		Pensastasku	13	14	27
Varpushaukka	5	31	36		Kivitasku	2	9	11
Tuulihaukka	-	1	1		Mustarastas	61	29	90
Meriharakka	-	12	12		Räkättirastas	2	37	39
Tundrakurmitsa	-	2	2		Punakylki	14	53	67
Kapustarinta	-	1	1		Laulurastas	49	50	99
Tylli	1	11	12		Kulorastas	1	4	5
Pikkutylli	-	2	2		Rytkierttunen	-	2	2
Kuovi	-	3	3		Luhtakertt.	1	1	2
Mustaviklo	-	3	3		Ruokokertt.	3	11	14
Punajalkaviklo	6	4	10		Kultarinta	-	6	6
Valkoviklo	-	7	7		Mustap.kerttu	9	56	65
Liro	-	33	33		Kirjokerttu	7	9	16
Rantasipi	2	1	3		Lehtokerttu	5	305	310
Karikukko	-	1	1		Pensaskerttu	15	29	44
Jänkäkurppa	-	1	1		Hernekerttu	30	95	125
Lehtokurppa	1	-	1		Pajulintu	105	369	474
Isosirri	-	3	3		Tiiltalti	21	28	49
Suosirri	-	7	7		Sirittäjä	2	40	42
Kuovisirri	-	2	2		Hippiäinen	38	140	178
Jänkäsirriäinen	-	1	1		Harmaasieppo	8	110	118
Suokukko	-	7	7		Kirjosieppo	12	51	63
Kalalokki	1	2	3		Pikkusieppo	-	2	2
Naurulokki	-	13	13		Rautiainen	12	17	29
Käki	-	7	7		Niittykirvinen	5	10	15
Hiiripöllö	-	1	1		Metsäkirvinen	2	74	76
Varpuspöllö	-	26	26		Västäräkki	23	13	36
Sarvipöllö	2	6	8		Keltavästär.	-	16	16
Helmpöllö	1	130	131		Tilhi	-	44	44
Kehräjä	-	1	1		Isolepinkäinen	1	4	5
Käenpiika	5	10	15		Pikkulepink.	11	44	55
Harmaap.tikka	-	2	2		Kottarainen	-	28	28
Palokärki	-	2	2		Viherveikko	3	29	32
Käpytikka	-	31	31		Vihervarpunen	2	149	151
Pikkutikka	-	14	14		Urpiainen	-	317	317
Pohjantikka	-	1	1		Punatulku	-	53	53
Kiuru	1	-	1		Punavarpunen	-	4	4
Haarapääsky	-	5	5		Pikkukäpylintu	1	7	8
Pähkinähakki	-	6	6		Kirjosiipikäp.	-	2	2
Närhi	-	15	15		Peippo	93	340	433
Talitiainen	8	1140	1148		Järripeippo	3	15	18
Sinitiainen	2	218	220		Keltasirku	1	6	7
Kuusitiainen	-	81	81		Peltosirku	3	-	3
Töyhtötiainen	-	12	12		Pajusirku	1	8	9
Lapintiainen	-	5	5					
Hömötiainen	-	410	410		Yksilöitä yht.	927	5883	6810
Pyrstötiainen	-	350	350		lajeja yht.	53	94	98
Puukiipijä	3	20	23					
Peukaloinen	2	8	10					
Punarinta	273	541	814					
Satakieli	5	2	7					
Sinirinta	13	2	15					

Sinä

Lintuasemilla tarvitaan havainnoitsijoita. Ota yhteys asemanhoitajiin. Puhelinnumerot ja osoitteet löydät sivulta 2.